

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 10. Dissidia ob Ecclesias Cathedrales in Apulia nata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

§. X.

Sæcul. XIII.

A.C. 1225.

Dissidia ob Ecclesias Cathedralis in Apulia nata.

Haud diu post Papam inter & Imperatorem acre dissidium in causa quarundam Ecclesiarum Episcopaliū exarsit, cujus rei origo abhinc biennio repetenda. Nam anno millesimo ducentesimo vigesimo tertio, cum Imperator ad Papam misisset Prætorem Bariensem, qui, nominatis quibusdam viris, petebat, ut duos ad Sedem Capuanam & Averlanam, quæ vacabant, regendas deligeret, responderat Papa, se in hoc negotio, absentibus Cardinalibus, nihil posse statuere. Tum ad Imperatorem expediri jussit Epistolas, quas, Domino suo reddendas, Prætor Legatus accipere detrectans, petiit, ut in conspectu Pontificis dicere sibi liceret. Dixit vero Imperatoris nomine; Præsidium tale a Papa Domino suo collatum esse, quod verius perniciēs dici deberet, cum nec Imperatorem, nec ejus Imperium firmaret, sed in ruinam impelleret. Tub subjunxit: *Quia Episcopos, ab Imperatore nominatos, non recipis, noli alios mittere ad has Ecclesias, nihil enim certius, quam quod eos depulsurus sit.* Papa de Prætoris ferocia conquestus est, data ad Frieder-

Sæcul. XIII.
A.C. 1225.

12. ep. 194.
Rain. 15.

dericum, die vigesima septima Junii, anno millesimo ducentesimo vigesimo tertio, Epistola, in qua dicit: *Ita profecto pacem nobiscum præfracte abjicere omnibus videreris, qua re nihil nobis magis amarum, tibi que noxium ac funestum posset accidere. Quid enim vero plus tibi invidia apud omnes probos conciliare possit, quam si usurpatione intolerabili libertatem Ecclesiasticam violes? ergo in Regno Siciliae, Sacrae Sedis Patrimonio, eripies nobis potestatem, qua in Francia, in Anglia, in Hispania, in aliis Christiani orbis Regnis, gaudemus? In fine hoc Imperatori suggerit consilium: vel nega, tuam banc esse mentem, si Legatus tuus suo arbitrio ita locutus est, vel si tuo jussu hæc dixit: errorem agnosce.*

Ric. de
S. Ger. 1225

Elapso inde biennio, nempe mense Septembri, anno millesimo ducentesimo vigesimo quinto, Honorius Papa, motu proprio, & Imperatore inconsulto, quinque Ecclesiis in Apulia, jam diu vacantibus, Capuanæ, Salernitanæ, Brundisinae, Compensi, & Averfanæ, Episcopos dedit. Ad Archiepiscopatum Capuanum, jam triennio (Rainaldo anno millesimo ducentesimo vigesimo secundo subita morte extincto) vacantem, Papa Jacobum, Episcopum Partiacensem in Sicilia, transtulit. Salerni Antistitem esse

ibid. 1225.

ibid. 1222.
Ital. Sacr.
to. 6. p. 410

esse iussit Cæsarium d' Alagno, Episcopus Sæcul. XIII.
 pun Famæ Augustæ in Cypro, sed A. C. 1225.
 mali natum, virum natalibus, doctrina, ibid. to. 7.
 & virtutibus eximium. Archiepiscopus p. 580. 594. i
 tus Salernitanus, post obitum Nicolai
 Agello, die undecima Februarii, anno
 millesimo ducentesimo vigesimo vita fun-
 cti, ultra annos quinque vacaverat. Ar- ib. to. 9. p. 46.
 chiepiscopatus Brundusinus quoque jam
 diu vacabat, cum Honorius Papa Petrum
 Abbatem S. Vincentii ad Vulturum, &
 prius in Monte Cassino monachum, in ea
 Ecclesia Episcopum ordinavit. Andreas, ibid. to. 6.
 Prior Canonorum Regularium Sanctæ p. 1000.
 Mariæ novæ Romæ consecratus est Ar-
 chiepiscopus Compse seu Conzanæ, mo-
 dice urbis ad Ausidum in Principatu
 ulteriore positæ. Tandem Regimen Ec-
 clesiæ Averfanæ, prope Capuam, Joan-
 ni, Archidiacono Amalfitano, commis-
 sam est. Tum Papa de Ordinatione ib. to. 1. p. 551
 istorum Prælatorum Imperatorem cer-
 tiorem fecit, Epistola Reate, die vige-
 sima quinta Septembris, anno salutis mil-
 lesimo ducentesimo vigesimo quinto da-
 ta, quam novo Archiepiscopo Salernita-
 no deferendam tradidit. Facti rationem
 affert, quod Ecclesiæ istæ tanto tempore
 Pastore destitutæ fuissent, omnibus cul-
 pam in Imperatorem rejicientibus. Ce-
 terum tales se viros delegisse, affirmat,
 qui Friderico non accepti esse non pos-
 sent.

X x j

Sæcul. XIII. A.C. 1225. *Ric. S. Ger. 1225.* sent. At offensus Imperator, his verbis neutiquam delinitus, ratusque, læso jure suo ista fuisse tentata, hos Prælatos ab aditu ad Ecclesias suas prohibuit. Nec etiam ad Abbatiam S. Laurentii Averlæ Nicolaum, Monachum Montis Cassini, qui in Siciliam cum Epistolis Papæ ad se trajecerat, admisit.

Ferdinandus III. Rex Castiliæ, Sanctorum numero adscriptus, æque ut Fredericus Imperator, se invito, Episcopos in Regno suo investiri non patiebatur. Quare, cum Episcopus Segobienfis sine ejus consensu electus fuisset, quamvis electio fuisset confirmata, eum tamen ad Ecclesiam, quam adierat, relinquendam compulit, & bona occupari jussit. Hinc Roderico Archiepiscopo Toletano, & quibusdam aliis illius provinciæ Episcopis, per literas ad Papam datas, conque-
9. ep. 253. R. n. 41. rentibus, Honorius Regi scripsit in hunc modum: *Quantumvis omnia, quæcunque grata tibi sunt, exhibere cupiamus, non adulari tibi in hac causa licet, nisi conscientiam nostram, tuamque, læsam velimus, non ideo solum, quod electus Episcopus Segobinus vir sit dignissimus, & meritis plenus, sed etiam ob causam communem libertatis Ecclesiasticæ in Electione Episcoporum, quam salvam, & intactam Reges conservare tenentur. Hac Epistola die tertia Aprilis, anno millesimo*

mo ducentesimo vigesimo quinto data Sæcul. XIII.
 est. Notavimus tamen, in Sæculo Hi. A.C. 1225.
 floræ Ecclesiasticæ nono, postquam Lu. Sup. Lib.
 dovicus pius per Capitulare Attiniacen- XLVI.
 se, anno Christi octingentesimo vigesi- §. 47.
 mo secundo, Electioni Episcoporum li- to. 7. Conc.
 bertatem reddidisset, Episcopos non nisi p. 1479.
 Rege consentiente fuisse electos. Nam Sup. Lib.
 Episcopo defuncto, nihil antiquius erat, LIII. §. 33.
 quam ut Metropolita, Visitatorem insti- to. 8. Conc.
 tuens, rem ad Regem deferret, & in De- p. 1869.
 creto Electionis disertis verbis affirma-
 batur, quod Rege consentiente esset
 peracta.

§. XI.

*Engelberti Archiepiscopi Coloniensis
 cædes.*

Engelbertus, Archiepiscopus Coloniensis, vit. per Cæs.
 Justitiæ amantissimus, & recti te- lib. 2. c. 1.
 nacissimus, complurium, & potentum God. an.
 inimicorum invidiam in se concitave- 1225.
 rat, quorum omnium Friderico Comite
 Isenbergio, propinquo suo, nullus im-
 placabilior fuit. Is Abbatia Essenensis,
 Regalis Virginum Monasterii, Advocatus,
 cum illud contra Adversarios pro-
 tegere debuisset, prædonum more diri-
 piebat. Prætores, judicesque, eis pa-
 rere iussos, Abbatissa & Monialibus in-
 vitis, amovit, & alios instituit, Abbatia
 subdi-